

Óli Jacobsen

Johanna á Skipanesi: FEKK DRONG UMBORÐ Á SKIPI

Johanna fer út at sigla sum arbeiðsgenta. Her finnur hon drong. Hetta er byrjanin til eitt eydnuríkt hjúnalag

3. partur

Í síðsta parti er Johanna farin út at sigla sum barnagenta. Frúan hevur kahútt saman við mannium, og Johanna hevði kamar saman við børnunum. Fyrstu náttina svóvu tey væl, men tá ið skipið fór framvið Skagen, kom sjóverkurin. Men tað var skjótt, at hann var av.

Hetta var eitt fittligt liv. Jo-

hanna skuldi bara ansa eftir børnunum. Tað var manning til alt annað.

Til Antwerpen og Finland

Sonurin, Arne Dinesen, heldur áfram við síni frásøgn:

Antwerpen kunne på en måde ligne Hull, [har Johanna hevði tænt fyrr] for selv om der naturligvis var mange forskelle, var de begge travle havnebyer. Opholdet blev kun af et par dages

varighed. Så stod skibet på ny til søs, denne gang med kurs mod Finland, hvor de skulle til Vasa langt oppe i den botniske bugt.

Da de nærmede sig havnen, var store isflager dukket op, skønt det var hen i juni måned. Alle var glade, da de velbeholdne lå ved kajen, for det forlød, at der var pakis bare lidt længere nordpå. De skulle laste træ til Frankrig, og da en del af trælasten skulle staves på dækket, var der ikke så rart på skibet, medens lastearbejdet stod på.

Fruen havde derfor arrangeret en heldagstur i land. De kørte først et stykke vej med jernbanen, til de nåede en station, der lå midt i et stort skovområde.

Johanne havde aldrig før set en rigtig stor skov, og selv om den var smuk og imponerende, syntes hun, at den også var lidt uhyggelig. Den bestod udelukkende af grantræer, der kun var grønne øverst oppe. Nedenunder sad de udgåede grene så tæt, at det var helt umuligt at gå mellem træerne.

Heldigvis var der anlagt en vej, og da de havde gået lidt hen ad den, kom de til et stort område, hvor alle træerne var fældet, så der var helt åbent.

Her skinnede solen, og da der var fuldstændig læ, var der dejlig varmt. Alt var groet til med græs og vilde planter, der her i juni havde smukke blomster. I kanten af området var en temmelig stor sø, og ved bredden af den spiste de den medbragte mad. Kokken havde lavet en velforsynet madkurv, og der var også en flaske frisk mælk, noget børnene savnede, når de var til søs.

Da de hen under aften nåede tilbage med toget, var lastearbejdet afsluttet, og hvis det ikke havde været for de mange myggestik, de alle havde fået, ville det

have været en dejlig dag.

Næste formiddag afsejlede de til Rouen i Frankrig.

Medens det ikke havde været særlig godt vejr på turen til Finland, var de heldigere på denne tur. Det var næsten vindstille og solen skinnede, så om dagen var børnene glade for at komme lidt ud på dækket. Fruen havde givet

Maskinassistenturin kemur uppá dekkið!

Nú hendir tað, sum kom at broyta lívið hjá Johonnu fullkomiliga:

Medens hun en eftermiddag spadserede på dækket kom maskinassistenten ud på dækket. Naturligvis kendte hun den flotte unge fyr. Hun var jo blevet præsenteret for alle medlemmer af besætningen, og selvfølgelig havde hun da også set ham mange gange under rejserne, men denne gang kom han hen til hende og spurgte, om han ikke skulle tage drengen lidt. Det var da lettere for hende kun at skulle passe på den ene dreng.

Han forklarede videre, at det var nødvendigt for ham at gå ud og få frisk luft efter den lange vagt i maskinrummet, og så var det da hyggeligt at følges med den sjove lille purk. Senere satte de sig på bænken, og Frederik, som han hed, viste sig at være populær hos børnene. Han lavede sjov med dem og fortalte historier. Tiden fløj, indtil de skulle spise aftensmad.

Frederik beklagede, at han derefter blev nødt til at gå ned for at få lidt søvn. Han skulle på vagt i nat.

Allerede næste eftermiddag kom Frederik igen for at hjælpe

Tey bæði giftust í Køng kirkju á Fyn

tilladelse, og Johanne sørgede omhyggeligt for, at hun hele tiden havde børnene lige ved siden af sig. Dækslasten af træ fyldte det meste af skibet både for og agter, men midtskibs var et frit område, hvor de kunne være. For en sikkerheds skyld havde kaptajnen ladet sejldug surre fast til rælingen langs dette område. På hver side af dæksbygningen var fastboltet en jernbænk med sæde af teaktræ. Her kunne hun sidde med børnene hos sig, og hun kunne også gå tur med dem, når hun holdt en i hver hånd.

hende med pasningen af børnene. Han havde lavet legetøj til dem, en lillebitte vogn af kobber med messinghjul til hver af dem. Når de sad inde i officersmessen, kunne børnene lege med dem på bordet. Frederik forklarede, at de have et godt reparationsværksted i maskinen, og i de lidt kedelige nattetimer, skete der sædvanligvis ikke mere, end at han sagts kunne lave nogle småting.

Han havde fast vagt fra kl 12 til 4 både dag og nat.

Fremover ville han sove til hen på morgenen, så behøvede han ikke mere at sove om aftenen. De

Brúðarparið Johanna og Frederik í 1912.